

**I když se Boha nebojím a na lidi nedám,
přece se té vdovy zastanu.**

**I když se Boha nebojím a na lidi nedám,
přece se té vdovy zastanu.**

29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU C

Evangelium (Lk 18,1-8)

Ježíš vypravoval svým učedníkům podobenství, že je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, Boha se nebál a na lidi nedal. Byla v tom městě i vdova, chodila k němu a říkala: `Zastaň se mě proti mému odpůrci!` Ale on dlouhou dobu nechtěl. Potom si však řekl: `I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak sem bude ustavičně chodit a mě trápit.`“ A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

V podobenství vystupují jen dvě postavy. Soudce má rysy, které podřívají jakoukoli důvěru v něj: nebojí se Boha a z lidí si nic nedělá. Je přesně takovým soudcem, jakým by neměl být. Když je představena druhá postava podobenství, vdova s nejnižším postavením ve společnosti, je čtenář připraven na jasnou porážku spravedlnosti. A soudce zpočátku toto očekávání splňuje: chladně přijímá vdoviny stížnosti. Nakonec však kapituluje pod „stálým tlakem“ oné bezbranné a chudé ženy.

Na první pohled je podobenství o soudci a vdově velmi podobné podobenství o neodbytném příteli (Lk 11,5-8): opakuje se stejné schéma „žádost – odmítnutí – vyhovění“. Zdálo by se tedy, že jsou to dvě podobenství ve službě poselství o vytrvalosti v modlitbě. Při bližším pohledu však zjistíme, že podobenství o soudci a vdově je specifičtější. Předcházející část hovoří o příchodu Syna člověka a toto téma se objevuje znovu v závěru: „Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“ Celé podobenství má tedy eschatologický rámeček.

Syn člověka je oním „soudcem“, který se zastane svých vyvolených, trpících příkoří: prozatím otálí, podobně jako soudce. Jestliže se „nespravedlivý soudce“ nakonec chudé vdovy zastal, tím spíš Syn člověka. Modlitba vyvolených nabývá tedy zvláštního obsahu: je to modlitba věřících zakoušejících bezpráví a volajících o vysvobození; podobenství o neodbytném příteli oproti tomu mluví o všeobecné účinnosti vytrvalé modlitby. Tato výzva k vytrvalosti se objeví znovu v 21,19 („Když vytrváte, získáte své životy“), opět v kontextu o pronásledování a tříbení v poslední době.

Závěrem si můžeme uvést velmi podobný starozákonní úryvek, který trochu komentuje evangelní perikopu. „Hospodin nenechá bez povšimnutí úpěnlivou

prosbu sirotka ani vdovu, když v nářku vylévá své srdce. Kdo slouží Hospodinu se zalíbením, bude od něho přijat a jeho modlitba se dotkne samých oblaků. Modlitba poníženého proniká oblaky a neutiší se, dokud nedosáhne cíle. Když nastane soužení, jeho slitování přijde včas jako dešťové mraky v době sucha.“ (Sir 35,14.16-17.24)

SHRNUTÍ

Evangelní úryvek obsahuje podobenství (v. 2-5), které je uvedeno krátkou vysvětlující poznámkou a je zakončeno aplikací (v. 6-8). Zatímco úvodní poznámka (18,1) udává směr k pochopení podobenství jako výzvy vytrvalé modlitbě všeobecně, závěrečná aplikace toto poselství zužuje.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Už se vám někdy stalo, že jste o něco prosili rodiče, a oni odpověděli: „No, uvidíme, možná ano...“ A pak pro vás dárek tajně připravili a nakonec vám ho dali? Rodiče nám rádi splní naši prosbu, pokud vidí, že je rozumná, ale nemusí to být hned. Podobně s námi jedná i Bůh – určitě slyší naši prosbu, chce nám dát, co je pro nás dobré, ale to neznamená, že to dostaneme hned. Proto se nebojme vytrvale Pána prosit o to, co máme na srdci! Věřme ale, že On vidí víc a dál než my, proto ať rozhodne sám, kdy a co potřebujeme.

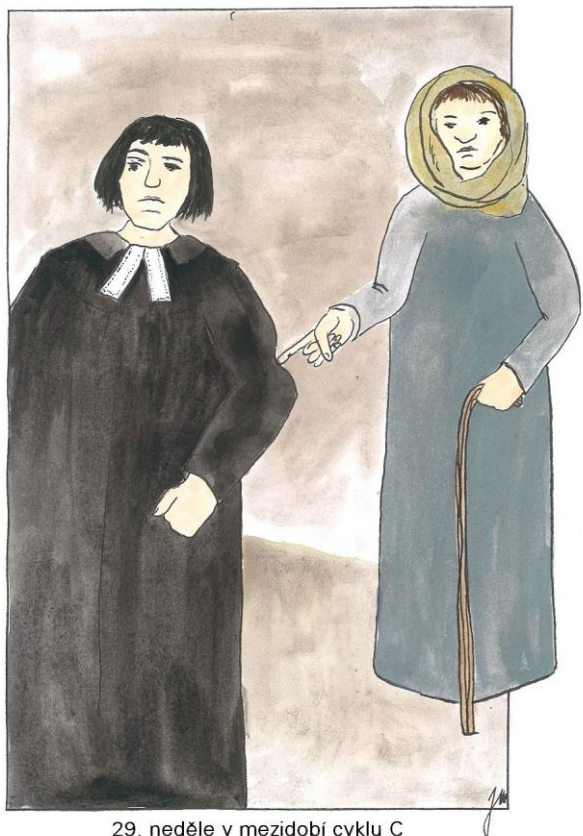
Starší:

V tomto podobenství vidíme na jedné straně liknavého člověka bez opravdového zájmu o druhé; a přesto nakonec něco dobrého udělá ... Na druhé straně je Bůh, který lidi miluje a zajímá se o ně – jak tedy bude asi vypadat jeho odpověď na prosbu člověka? Ze strany Boží je to jisté – on může a chce na naši prosbu odpovědět! Problematické je to na straně člověka. Jsem ochoten si já sám přiznat, že mi něco důležitého schází (radost, pokoj, láska...) a že jediný, kdo mi to může dát, je Bůh?

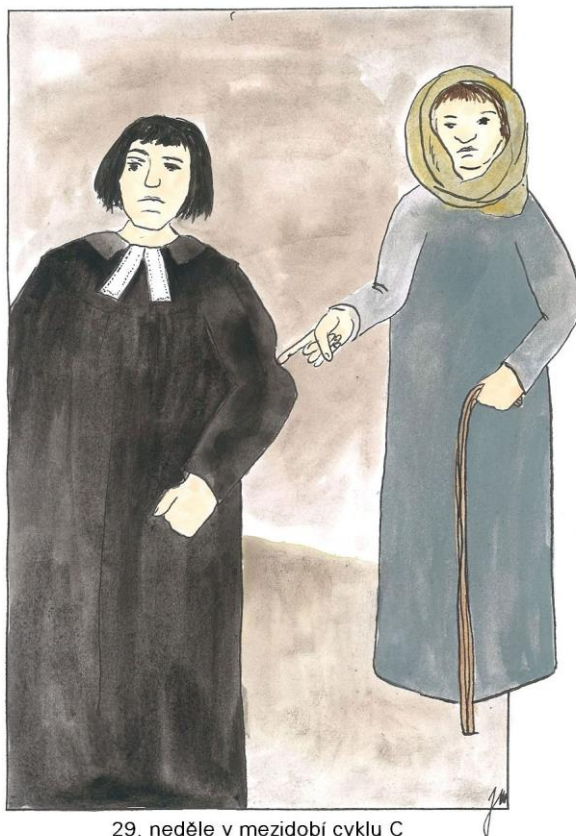
Zkusme si

Mladší / Starší

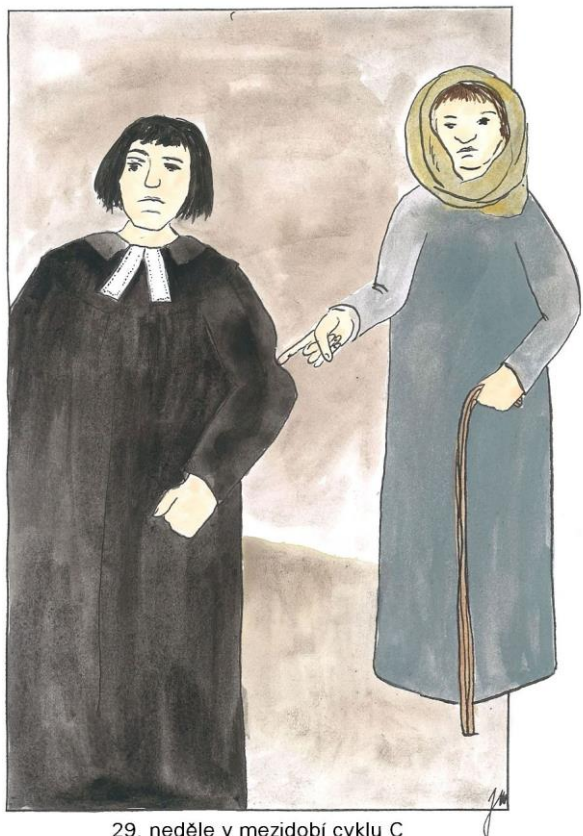
Bezcitný soudce se nakonec vdovy zastal; a Ježíš nás ujišťuje, že i nás se zastane Bůh. Zamysleme se ale nad tím, jestli se my sami dokážeme zastat druhých. Buďte tento týden pozorní a aspoň jednou se statečně zastaňte někoho, komu se křivdí nebo se mu nedostává pomoci. Dokážete to?

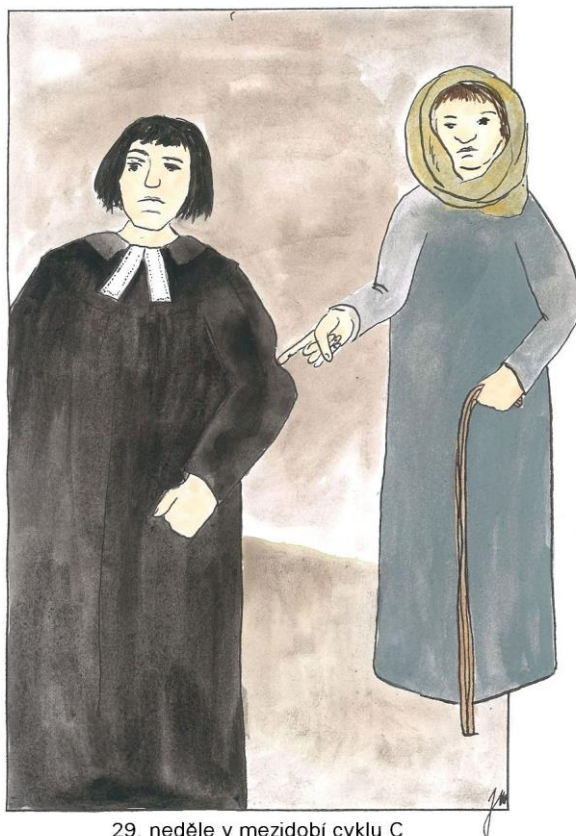
29. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 18,1-8

29. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 18,1-8

29. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 18,1-8

29. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 18,1-8

29. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 18,1-8

29. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 18,1-8

29. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 18,1-8

29. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 18,1-8